

Mak

Spet mak te zibljem otroka zemlje
porabim ti svoj ptičji spev
V tvojih očeh O mak preljuba
namesto bleska v dnu zenic

mehko rdeče se ustavi
se vrneš v svojo kri nazaj
In ptičji spev te ziblje v meni
ti težki težki cvet

Teden

od srede do nedelje
se vrtnice igrajo
in se neznana okna
na strehe skrivajo

prijatelji:
spomnimo se na ceste

jaz:
poznam več takih cest
ki mislijo le nase
ne vejo kaj je sneg
ker nimajo oči —

pride ponedeljek

od sivih strešnih lin
ostane siva pika
manjša kot drobtina
manjša kot makovo zrno

jaz:
vem za neznano reko
ki misli zmeraj nase
ne ve kaj so bregovi
ker nima nič ušes —

potem pa pride torek

kot mak se skrči streha
kot droben makov list
zableše v tihem polju
ples vrtnic me plaši